

בש"פ 7800/19 - מדינת ישראל נגד בלאל אבו אלקיעאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 7800/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

בלאל אבו אלקיעאן

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ז בחשוון התש"ף (25.11.2019)

בשם המבקשת:

עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיב:

עו"ד זינאיתעמרו

החלטה

1. לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים, החל מיום 26.11.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 69298-11-18 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות במסגרת 11 אישומים שונים, ובכלל זאת ביצוע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; והסתייעות ברכב לביצוע עבירה, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה עמוד 1

[נוסח חדש].

על פי המתואר בכתב האישום, בחודשים אוקטובר-נובמבר של שנת 2018 המשיב גנב, בצוותא חדא עם סארי אלקואעין (להלן: אלקואעין) ובשיתוף פעולה עם שניים אחרים, 11 רכבים משטח מדינת ישראל והעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית (להלן: הרשות),

על פי שיטת הפעולה בה נקטו המשיב ושותפיו, היו השניים האחרים גונבים רכב מתוך שטחי מדינת ישראל, ומחנים אותו במקום מוסכם מראש. אז היו מגיעים למקום המשיב ואלקואעין, ומעבירים את הרכב הגנוב לשטחי הרשות באופן הבא: המשיב היה נוהג ברכב הגנוב, ואלקואעין היה נוהג ברכב מלפניו כ-"רכב מוביל". משהועבר הרכב לתחומי הרשות, היו המשיב ואלקואעין שבים לשטח מדינת ישראל.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכי לנוכח עבירות הרכוש הרבות המיוחסות למשיב נשקפת ממנו מסוכנות, באופן שמתקיימת בעניינו עילת המעצר הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

4. ביום 13.1.2019 הורה בית משפט השלום בבאר שבע על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, תוך שצוין כי המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר בעניינו, וכי הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעניין המשך מעצרו.

עוד הוסיף בית משפט השלום והדגיש כי שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, אולם קבע כי ככל שיעלה בידיו להציע חלופת מעצר "הדוקה דיה" המרוחקת ממקום מגוריו – יוכל לפנות בבקשה לעיון חוזר.

5. בתמצית ולצורך דיונו, ייאמר כי בעקבות בקשות שהגיש המשיב לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו, הורה בית משפט השלום בבאר שבע ביום 16.7.2019 על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים. אחד מהתנאים המגבילים שנקבעו היה כי על המשיב להפקיד סך של 40,000 ש"ח במזומן.

ערר המבקשת על החלטה זו נמחק בהסכמתה, תוך שנקבע כי המשיב יוכל לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני אם יפקיד ערבון על סך של 50,000 ש"ח. משלא הפקיד המשיב את סכום הערבון הנקוב – קבע בית משפט השלום בבאר שבע כי המשיב יותר במעצר מאחורי סורג וברח עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

לאחר שערר שהגיש המשיב על החלטה זו התקבל באופן חלקי, והוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, החליט בית משפט השלום בבאר שבע ביום 16.9.2019 להפחית את סכום ההפקדה הנדרש לסך של 25,000 ש"ח, וזאת לנוכח

הצהרת בא-כוח המשיב כי ברשות משפחתו סכום כזה.

6. ביני לביני, ביום 3.9.2019 התקבלה בקשתה הראשונה של המבקשת בבית משפט זה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (בש"פ 5498/19 מדינת ישראל נ' אלקיעאן(3.9.2019)).

7. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא רבה. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, אשר כללו גניבה שיטתית של כלי רכב במסגרת התארגנות עבריינית רבת משתתפים.

בדיון שנערך לפניי הדגישה באת-כוח המבקשת כי מועד הכרעת דינו של המשיב קבוע ליום 16.12.2019, וטענה כי הדיון בתיק העיקרי התעכב לנוכח התנהלותם של באי-כוחו אשר בין היתר ביקשו לדחות את הדיונים בעניינו פעמים רבות.

בפרט, צוין כי במהלך דיון שהתקיים בעניינו של המשיב ביום 7.11.2019 בבית משפט השלום בבאר שבע עזב בא-כוחו של המשיב באותה עת את אולם בית המשפט "על דעת עצמו", וכי בשל התנהלותו לאורך ההליך אף הושתו עליו הוצאות.

לבסוף, הבהירה באת-כוח המבקשת כי המשיב טרם הפקיד סך של 25,000 ש"ח בהתאם להחלטת בית משפט השלום מיום 16.9.2019, וכי בשל כך הוא נתון כיום במעצר מאחורי סורג ובריח.

8. מנגד, בא-כוח המשיב מתנגד לבקשה, וטוען כי יש לשחרר את המשיב ממעצרו ללא תנאים מגבילים. לשיטתו, המסוכנות הנשקפת מהמשיב כיום אינה גבוהה, ואין להורות על המשך מעצרו אך ורק מאחר שלא עלה בידיו לגייס את סכום ההפקדה הנדרש ממנו.

דיון והכרעה

9. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, בטרם הורשע ונגזר דינו, לאינטרס הציבורי בדבר שמירה על ביטחון הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו נשקלים בין היתר מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; וכן קצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 6108/19 מדינת ישראל נ' אבו כשק (23.9.2019)).

בין השיקולים השונים מתקיימת "מקבילית כוחות" ולפיה ככל שקצב התנהלות ההליכים בתיק מתארך – כך תגבר הנטייה לשחרור הנאשם לחלופת מעצר. יחד עם זאת, חלופה הזמן כשלעצמו אינו מאיין את משקל האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו של הנאשם (בש"פ 6199/19 מדינת ישראל נ' אבו אל עדס(26.9.2019)).

10. בעניינו, אין להקל ראש בחומרת העבירות המיוחסות למשיב. בית משפט זה ציין לא אחת כי עבירות

רכוש המבוצעות באופן שיטתי, בתחכום ובהיקף ניכר, או תוך התארגנות קבוצתית של מספר עבריינים - עלולות לסכן את ביטחון הפרט והציבור (וראו למשל: בש"פ 1221/11 עימאד נ' מדינת ישראל, בפסקה ט' (27.2.2011), ובהפניות המובאות שם).

משכך, ובהתחשב בחומרת המעשים המיוחסים למשיב, אני סבור כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא גבוהה. כפי שצוין, המשיב נטל חלק בפעילות עבריינית רבת משתתפים, במסגרתה השתתף בגניבה שיטתית של מספר רב של כלי רכב אשר הועברו אל שטחי הרשות הפלסטינית.

11. זאת ועוד, אף שקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי אינו משביע רצון, הרי שמועד מתן הכרעת הדין בעניינו של המשיב נקבע לעוד כ-3 שבועות, ואף בכך יש כדי להטות את הכף לעבר קבלת הבקשה.

בהקשר אחרון זה יובהר כי התמשכות ההליכים בעניינו של המשיב רובצת במידה רבה לפתחם באי-כוחו, אז והיום. אלו ביקשו מספר רב של דחיות בתיק; התייצבו מספר פעמים בפני בית משפט השלום בבאר שבע, ולאחר מכן ביקשו לדחות את הדיון מאחר שאינם מכירים את החומר בתיק על בוריו; ובא-כוחו של המשיב אף הגדיל לעשות עת עזב את אולם בית המשפט בדיון שנערך ביום 7.11.2019 לצורך השתתפותו בדיון אחר.

12. ואחרון, יש לדחות את הטענה כי שחרור המשיב ממעצר נדרש לנוכח קשייו בגיוס סכום הערבון הנדרש.

כידוע, בבואו לקבוע את גובה הערבון הנדרש מנאשם במסגרת שחרורו בתנאים מגבילים, על בית המשפט לאזן בין הצורך להרתיע את הנאשם מהימלטות, הפרת תנאי שחרורו או שיבוש הליכי חקירה לבין הצורך לבחון את שחרורו לחלופת מעצר הפוגעת בחירותו באופן פחות. במסגרת זו, נדרש בית המשפט לבחון את מצבו הכלכלי של הנאשם ואת יכולתו לעמוד בהפקדה הנדרשת (בש"פ 4708/12 עבדאללה נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.6.2012)).

במקרה דנן, הערכאות השונות התחשבו במצבו הכלכלי של המשיב, והפחיתו מספר פעמים את גובה ההפקדה הנדרשת לנוכח טענותיו בנושא. זאת ועוד, גובה הערבון הנוכחי נקבע בהתאם להצהרת בא-כוחו של המשיב כי משפחתו כבר מחזיקה ברשותה את הסכום האמור.

משאלה הם פני דברים, אין מקום לשחרור המשיב ממעצר על רקע קשייו בגיוס סכום ההפקדה אשר נקבע.

13. לנוכח כל האמור, אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 26.11.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 69298-11-18 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח בחשון התש"ף (26.11.2019).

